

Øttring, at det, som det gjaldt om ved Folke-
taingsvalgene, det var at vælge en Mand,
der kunde høine Folkethinget; det er noget
Andet end at vælge en Mand, der blot vil
følge med et Parti. (Berentsen: Det
var i Middelfart!). Ja, det var i Middelfart.
Men, mine Herrer! det at høine
Folkethinget, det maa i den Mand's Mund,
jeg sigter til, nemlig det ærede Medlem for
Veile Amts 2den Valgkreds, forstaaes som at
høine Venstre, men det vil dog neppe bi-
drage til at høine Venstre, om den dygtigste
og mest indsigtfulde og betydningsfuldeste
Mand sluttede sig til Venstre paa den
Maade, at han sagde Ja og Amen til Alt,
hvad Venstreførerne hidtil havde fordret.
Nei, skal Partiet høines, saa er det ikke der-
ved, at Partiet kan trække en stor Mand til
sig, men det kommer an paa, at en stor
Mand kan trække Partiet op til sig, saa kan
det ventes at lade sig gjøre at høine Partiet,
men da vil Partiet ogsaa vide at begrænse
sine Fordringer til noget Andet, end de hid-
til have gjort, saaledes at der kan være Ud-
sigt til, at der kan blive taget lidt Hensyn
til dem, som der ikke tidligere er blevet taget.
Naar de Herrer mene, at det vil være for-
gjæves at arbejde paa nogenomhelst Reform
med denne Regjering, hvorfor arbejder man
da ikke paa, som man har gjort ved adskillige
andre Leiligheder uden Regjeringens Medvirken
at søge at komme overens med det andet Thing
om en eller anden betydningsfuld Reform —
det er jo dog en nødvendig Betingelse
for en Lov, at det andet Thing giver sit
Samtykke — ja, maaske om Noget, som denne
Regjering ikke vilde acceptere, saa kunde de
dog være temmelig visse paa, at Regjeringen
vilde gaa sin Vej. (Modsigelse.) Jeg tror
det, jeg tror ikke, at dette Ministerium saa-
lidt som noget andet vilde staa mod hele
Rigsdagen. Det var vist ogsaa det, der var
ment med det Raad, som det høitærede Med-
lem fra Middelfart gav forleden, da han
talte om, at ikke nogen Sag skulde blive liggende
i Udvalg, uden at der toges fat paa den arbejdes
paa den og afgaves Betænkning. Det vil,
mine Herrer! ikke nytte stort, at man tager en
Mands enkelte Øttringer til Indtægt, skal
man have nogen Nytte af Manden; skal man
tage ham fuldt ud, saaledes at man ogsaa
væber sig for hans Mening i de Tilfælde,
hvor man ikke hidtil har været tilbøielig til
det, ellers vilde det ikke nytte dem stort.
Den politiske Tilstand havde indtil 1874 ud-
viklet sig saaledes her i Landet, at der jo,
som bekendt, var en meget stærk Animositet
mod „det forenede Venstre“. To Ministerier
vare førte trætte, og det var virkelig meget
tvivlsomt, om der var Nogen udenfor selve

Venstre, der vilde tage Styret, da Mini-
steriet Jonnesbech gik bort, og da var det,
at Alle her i Landet, der ikke hørte til „det
forenede Venstre“, rettede deres Blik paa den
nuværende Conseilspræsident og ligesom op-
fordrede ham til nu at tage Styret i sin
Haand, da man ikke ønskede, at Styret skulde
falde i Hænderne paa de Førere, som den-
gang stode i Spidsen for Folkethingets Flertal,
og det var, ligesom man forud gav sit
Konvens til, at den høitærede Minister
maatte bruge stærke Midler for at forhindre
det, der tilstræbtes af et Flertal her i dette
Thing, nemlig alene ved Tallets Magt at
sætte sig i Besiddelse af Statsstyrelsen. Saa
udviklede Forholdene sig som de gjorde, og
Følgen blev den, som vi Alle kjende. Nu
lader det sig jo imidlertid ikke skjule, at ad-
skillige af de Herrer, der tidligere meget be-
geistret støttede dette Ministerium, synes at
være blevene mere betænkelige ved dets Færd,
vel fordi man finder, at Ministeriet nu har
udført sit Hverv, at det kan undværes, eller
hvad er Grunden? Tror man, at andre
Mænd nu lettere ville kunne udføre den Opgave,
som var stillet dette Ministerium, da det
traadte til i 1875, eller er man kommen til
den Anskuelse, at det nu bedre kunde gaa an at
lægge Magten i Hænderne paa Flertallet i Folke-
thinget end dengang? Et at to maa jo dog
være Tilfældet. Jeg skal ikke her anstille
Betragtninger over, hvilken af Delene der er
Tilfældet, men jeg vil kun sige det, at der er
fremkommet en Udtalelse fra det ærede Med-
lem for Veile Amts 2den Valgkreds i hans
første Foredrag, som jeg i Grunden betragter
som den Års, hvorom det Hele vil komme til
at dreie sig. Det kan gjerne være, at man
maa tage Fantastien en lille Smule med til
Hjælp, men ved Hjælp deraf kan man ogsaa
komme til at læse hans Øttring saaledes, at
det nok vil lykkes ved Hjælp af Folkstem-
ningen at samle Alt, hvad der ikke hører til
Høire omkring i Landet, om samme Sæne, og
jeg er tilbøielig til at tro, at vi, uden at
tage ret meget fejl, kunne lægge den Betyd-
ning deri, at det ærede Medlem vil holde
Sænen. Dersom det forholder sig rigtigt —
og jeg tror indtil videre, at det er nogen-
lunde rigtigt — mener jeg, at navnlig de
Herrer, der ikke ubetinget høre til Venstre,
maa gjøre sig klart, at, dersom de ved deres
Færd bidrage til at fjerne dette Ministerium,
vil det være uklogt at gaa det ærede Medlem
for Veile Amts 2den Valgkreds's Dør forbi,
naar man igjen skal søge efter et Mini-
sterium.

Goos: Siden Finantslovens første Be-
handling gaar til Ende, vil jeg tillade mig